

GALERIE
CHAMPAKA
Arts de Bande Dessinée
PARIS

Guido CREPAX

Les Dames de Guido

30 oktober > 29 november 2014

De Italiaan Guido Crepax (1933-2003) creëerde “Valentina” in 1965 voor het tijdschrift “Linus”. Crepax vestigt zich van bij het begin als de reus van de zwart-wit tekening en het verfijnde erotisme vindt in hem zijn grootmeester. De tentoonstelling *De Dames van Guido* is gewijd aan vijf van zijn grootste erotische verhalen: *Bianca* (1972), *Histoire d’O* (1975), *Emmanuelle* (1978), *Justine* (1979) en *De Venus met het bont* (1984). Zonder de platen van *Valentina* te vergeten, zowat de meest erotische. 60 originele platen van museumkwaliteit zijn beschikbaar voor aankoop. Zodra 15 ervan een verlicht liefhebber hebben gevonden, komt de kans om een van deze meesterwerken aan te schaffen tot een einde. Maar het genot van het oog zal blijven verder duren voor de bezoekers!

Guido Crepax wilde ingenieur worden. En allicht is zijn getekende wereld, vol machines, liefst gesofisticeerde en bedoeld om te kwellen, een overblijfsel van die eerste roeping. Hij haalt zijn diploma architectuur in Milaan in 1958. Zijn eerste strip voor *Tempo Medico* dateert van 1959. En in 1965 verschijnt *Valentina*. Hij is bijzonder productief: *Valentina* telt meer dan twintig albums. Tegelijkertijd publiceert hij de avonturen van andere vrouwelijke personages: *Bianca*, *Belinda* en *Anita*. Vanaf 1970 wordt hij erkend als een meester van de erotische strip. Zijn adaptaties van *Histoire d’O* (1975), *Emmanuelle* (1979), *Justine* (1982) en *Venus in Bont* (1985) bezorgen hem internationale faam. Zijn oeuvre is overweldigend. Het werd trouwens in die tijd opgemerkt door schrijvers als Alain Robbe-Grillet en door filosofen als Roland Barthes.

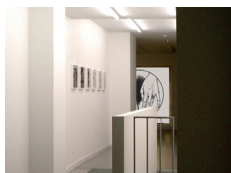

Crepax gaf de 9de kunst een nieuwe adem. Hij is een erfgenaam van de encyclopedisten van de Eeuw der Verlichting (waarin hij graag geleefd had). Het hoge niveau van zijn tekenwerk, zijn gedurfde opmaak en verhalen, zijn veelzijdige cultuur, het intellectuele en sensuele aspect van zijn universum, dat alles maakt van hem een meester van het moderne stripverhaal.

De erotiek van Crepax (volgens Roland Barthes) is niet te vinden in wat hij beschrijft, noch in wat hij vertelt, maar in de manier waarop hij de gehoorzaamheid van het naakte lichaam aan straffen en kwellingen suggereert. Een grote antrope-etnologische wijsheid van Crepax. Het klopt dat de kwelling (en de ondervragingsmartelingen) werden uitgevonden om degenen aan de praat te krijgen die van de macht- en cultuurcodes waren afgedwaald. We zijn ver van de psychoanalytische interpretaties terzake (maso is mama, sado is papa!). Ontkleed, verscheurd, versneden, sadistischfetisjistische fixaties zijn er overvloedig in de tekeningen van Crepax. *Justine van Sade* en *Histoire d’O* waren zijn modellen en anders had hij ze zonodig zelf wel uitgevonden.

Crepax is met McCay, Eisner en Fred een van de grootste vernieuwers in de hele geschiedenis van de 9de kunst waar het gaat om de opmaak van de prenten. Zijn prenten versplinteren in alle richtingen, rekken uit, versmallen, fixeren, herhalen zich. Het in stukken delen van het lichaam wordt vergezeld van het fragmenteren van het medium zelf.

Tekst (uittreksels) van Pierre Sterckx - catalogus van de tentoonstelling “Sexties” in Bozar (2009).

Galerie Champaka - PARIS

67, rue Quincampoix
F-75003 Paris - France
Tel : +33 1 57 40 67 80
beaubourg@galeriechampaka.com

Dinsdag tot zaterdag :
12.00 tot 19.00

Persrelaties:

Viviane Vandeninden
GSM. + 32 472 31 55 37
viviane.vandeninden@klach.be